

30. évf. 6. sz. 1983. június

Tudományos és Műszaki Tájékoztatás

A TÁRSADALOMTUDOMÁNYI INFORMÁCIÓ ÉS DOKUMENTÁCIÓ HÁLÓZATI MUNKÁJÁNAK PROBLÉMÁI ÉS PERSPEKTÍVÁI MAGYARORSZÁGON*

Rózsa György

a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának főigazgatója

1. Problémafelvetés

A társadalomtudományi információ és dokumentáció (a továbbiakban: TID) magyarországi problémái és hálózatba szervezésének kérdései nagyban-egészben egybeesnek azokkal az ismeretekkel és tapasztalatokkal, amelyeket a szakirodalomból ismerünk. Magától értetődően vannak specifikus problémáink is, mint ahogy az általánosan belül minden országban jelentkeznek a művelődési színvonalból, a hagyományokból, a gazdasági fejlettség szintjéből stb. eredő sajátosságok. Ezért, ami az általános megközelítést illeti a TID-problematikával kapcsolatban, azt mellőzni fogom. Igyekszem inkább azt bemutatni, ami Magyarországra sajátosan vonatkozik a TID-ből, hangsúlyozva a gyakorlati tapasztalatokat. E cikk nem hivatalos állásfoglalás, hanem személyes véleményt tükröz.

2. Előzmények

Nem túlzás azt állítani, hogy Magyarországon a TID kifejlesztése és hálózatba szervezése legalább két évtizedes múltra tekint vissza, és akkor még szerényen számoltam. Valójában a TID megszervezésére irányuló törekvések az 50-es évek elejére nyúlnak vissza.

A magyar társadalomtudományi nagykönyvtárak valamilyen formában mindig is művelték azt, vagy annak csíráit, amit korszerűen TID-nek neveznek. A formák

változatosak voltak (és szerencsére maradtak is), a tájékoztatási termékeket csak részben tekintették dokumentációnak, többnyire ezek könyvtári tájékoztatási rutinszolgáltatások és kiadványok voltak. Új beszerzések jegyzékei, témafigyelő kartonok, tematikus bibliográfiák, cikk-cím válogatások és hasonló tájékoztató eszközök nyújtottak eligazítást a társadalomtudományi szakirodalomban. Az 50-es évek legelején azután a Magyar Tudományos Akadémia kezdeményezésére létrejött Magyarországon a szakirodalmi dokumentációs szervezet – és ez már hálózat volt –, amelyből nem maradtak ki a társadalomtudományok sem. A hangsúly azonban már ekkor is a természet- és a műszaki tudományokra esett. Egy országos dokumentációs intézet, az *Országos Dokumentációs Központ* és két szakdokumentációs központ létesült a társadalomtudományokban: a *Közgazdasági Dokumentációs Központ* és az *Irodalomtudományi Dokumentációs Központ*. Ezek közül a Közgazdasági Dokumentációs Központ élt meg hosszabb életet, míg nem az 50-es évek második felében beleolvadt a Közgazdaságtudományi Egyetem Könyvtárába, funkcióinak egy kisebb részét pedig átvette az akkor alakult MTA Közgazdaságtudományi Intézet Dokumentációs Szolgálat.

A fent említett intézmények több mindennel foglalkoztak, amivel a könyvtárak akkor még nem. Így pl. az Egyetemes Tizedes Osztályozás magyarra történő fordításával és több szakintézménybe történő bevezetésével, fordításnyilvántartással (innen került át az OMK-ba) és szakfordítások végzésével, tömörítvényekkel és elemző

* A FID Társadalomtudományi Bizottsága bécsi, 1983. májusi értekezletére készült előadás alapján.

dokumentációs szemlék összeállításával foglalkoztak. A hidegháború éveiben mindennek megvolt a maga jelentősége, de ezek a kezdeti dokumentációs munkák – ha korlátozottan is – nemcsak a *nyugati szakirodalomba* nyújtottak bepillantást a szakértőknek, hanem egészen más előjelű haszonnal is jártak. Nem kis mértékben pótolták ugyanis az orosz nyelvismeret hiánya miatti késő hozzáférési lehetőséget a *szovjet szakirodalomhoz*.

Ez a korán létrehozott és korán megszüntetett dokumentációs szervezet, kezdetleges formában ugyan, de elkezdte azt, amit *hálózati munkának* nevezünk. Ez a hálózati munka nem a munkamegosztáson alapult. Inkább olyan kezdeményezés volt, hogy a szakmai dokumentációs központok szolgáltatásai más intézmények közbenjöttével is eljussanak a használókhoz. Ennek érdekében kapcsolatok teremtdtek, valamiféle módszertani tanácsadás és tapasztalatcsere alakult ki az érdekelt intézmények között, sor került egymás dokumentációs összeállításainak átvételére, illetve kicserélésére is.

3. A TID-hálózat kezdetei

Magyarországon a II. világháború után lassanként helyreálló könyvtári élet megszervezésében már a kezdeti években uralkodóvá vált két elv. Az egyik a *könyvtárügy egysége*, ami annyit tesz, hogy a szakkönyvtárakat és a közművelődési könyvtárakat egységes országos hálózatnak fogja fel. A másik maga a *hálózati elv*, ami a különböző típusú és fennhatóságok alá tartozó könyvtárakat vagy adminisztratív szempontból (fenntartás), vagy szakterületenként (pl. közgazdaság, job stb.) csoportosítja. A kiindulópontok tehát a hálózati munkához a TID-ben is jogilag adottak voltak. Ám a magyar tapasztalatok is azt mutatják, hogy könnyebb valamit jogilag szabályozni – adott esetben a TID hálózati munkát –, mintsem azt reális tartalommal megtölteni és jól működtetni.

Az 50-es évek végén három intézmény összefogásából létrejött az első, igazán kooperáción alapuló magyar társadalomtudományi dokumentációs kiadvány, amely több tekintetben már magán viselte a korszerű dokumentáció jegyeit. Ezt a kiadványt úgy hívták, hogy *Közgazdasági és Statisztikai Irodalmi Tájékoztató*, szerkesztette a Közgazdasági Egyetem, a Központi Statisztikai Hivatal és a Közgazdaságtudományi Intézet Könyvtára (főhivatású kiadó adta ki: a Közgazdasági és Jogi Kiadó). Ez a kiadvány néhány évet élt meg, és tulajdonképpen mind a mai napig nem jött létre egy másik olyan információs folyóirat (vagy egyéb információs eszköz), amely hasonló bőségben adná közre a világ közgazdasági szakirodalmának javát. A folyóirat deficitese volt miatt szűnt meg.

A 60-as években már több társadalomtudományi nagykönyvtárunkban és az akadémiai kutatóintézetek

információs szolgálataiban is egyre jobban erősödött a TID. A 60-as évek magyarországi politikai konszolidációja és gazdasági fellendülése *felderősítette az érdeklődést* a társadalomtudományi szakirodalom iránt. A nemzetközi körülmények is ebben az irányba hatottak. Különböző kooperációs törekvések igyekeztek előmozdítani az előbb említett fokozódó érdeklődés kielégítését, de elég hamar kitűnt, hogy amilyen mértékben nőnek a lehetőségek a TID által kielégíthető érdeklődés iránt, legalább ugyanolyan mértékben növekednek az intézményi autarchiás tendenciák is. (Ld. a kooperáció rejtelmére vonatkozóan Maurice Line írását a TMT ismertetésében, 1982. 7. sz. p. 290–293.) Vagyis a kedvezőbb lehetőségeket nem követte ezek kedvezőbb kihasználása. A kooperációs és autarchiás tendenciák hol békésebb, hol békétlenebb egymás mellett élése mind a mai napig végikíséri a magyarországi TID hálózati munkát.

4. A TID hálózati munkával ellentétesen ható okok

A 70-es évek elejére tehető az az időszak, amikor a művelődési kormányzat – amely mind a mai napig a könyvtárügy felügyeletét országosan ellátja – elérkezettnek látta a TID központi koncepciójú kifejlesztését és hálózatba szervezését. A *Könyvtartudományi és Módszertani Központ* keretében létrejött erre a célra egy néhány főből álló titkárság (TINTI). E titkárság részben felméréseket végzett, részben igyekezett össze is hozni az érdekelt könyvtárakat. Ez alapozó munkának számított, már csak azért is, mivel itt már fölmerült a korszerű információs technológia bevezetése is, a számítógép alkalmazása a TID-ben. Ehhez hozzá kell tenni a magyarországi TID-re már évek óta ható *nemzetközi TID-munkában* való meglehetősen aktív magyar részvételt. Ezek közé tartozik az ICSSD-ben (International Committee for Social Science Information and Documentation, ún. Meyriat-bizottság) való sokéves munka, a FID/C3-ban folytatott ugyancsak sokéves tevékenység, néhány magyar szakember rövidebb-hosszabb szakértői tevékenysége a nemzetközi szakmai szervezetekben. Mindezek együtt abba az irányba hatottak, hogy a 60-as években már feltámadt érdeklődés a társadalomtudományi szakirodalom, ill. a TID iránt konkrétabb formákat öltön. Ehhez még az is hozzátartozik, hogy a 70-es években kibontakozott új gazdasági mechanizmus fokozta általában az „*információs éhséget*”, ezen belül pedig a TID iránti követelményeket.

Sajátos helyzet állt ugyanakkor elő. Egyidejűleg készültek *központi koncepciók*, illetve alakultak ki kooperációs elképzelések és a gazdaságirányítás reformjából következő *decentralizálási törekvések*, amelyek az együttműködéssel, illetve a koordinációval ellentétesen hatottak. Ez azt jelentette, hogy az intézmények maguk

gondoskodjanak informálódásukról, s ehhez megkapták a pénzügyi lehetőségeket is, tehát olyan mértékben voltak hajlamosak az együttműködésre – azaz a hálózati munkára –, amilyen mértékben úgy érezték, hogy ez érdekükben áll. *Miért* érezné azonban bármely intézmény, amelynek megvan a pénzügyi, szervezeti, személyzeti stb. lehetősége a teljes önállóságra, hogy együttműködjen másokkal? *Miért* adjon le önállóságából, vagy látszat-önállóságából bármit is, ha nem okvetlenül szükséges? Emberek és intézmények életében egyaránt feltehető így a kérdés. Az a bizonyos TID koordinációs titkárság – nem utolsósorban anyagi eszközök hiányában is – az előbb említett okok miatt nem jutott messzebbre alapozó munkájában.

A hálózati munka mindenhol – így Magyarországon is – a koordináció és a kooperáció valamilyen formáját jelenti. Az együttműködést, az esetleges munkamegosztást, ennek a szabályozását valakinek szerveznie kell. A koordinációval és kooperációval ellentétes irányba ható tényezők közé tartozik, hogy *többszörre az híve a koordinációnak, aki maga koordinál*, míg a többiek – akiket koordinálnak – kevésbé lelkesednek azért, hogy más intézmény beleszólhasson dolgaikba. Azt hiszem, ezzel nagyjából meg is említettem a TID hálózati munkára ható negatív tendenciákat.

5. Kísérlet a szervezett együttműködésre:

a Társadalomtudományi Információs Munkacsoport

Az előző pontban vázoltak – azt hiszem – általánosan érvényesek, nem kivétel ez alól Magyarország sem. Az a felismerés, amely a 70-es évek második felében tovább vezette az érdekelt irányító szerveket és a magyarországi TID jónéhány képviselőjét, abban foglalható össze, hogy *érdekeltségre kell alapozni a TID hálózati munkát*. Olyan motivációt kell találni az együttműködéshez, amely elég laza ahhoz, hogy az abban részt vevők ne érezzék magukat adminisztratív módon irányítottak, ugyanakkor azonban kézzel foghatóan kapjanak valamit a hálózati munkában való részvételtől. Vagyis feltételezve a hatékony irányítást, a jó szándékot, az ügyesrétet, mindezek együttvéve sem elegendők a hálózati munkához.

A Magyarországon folyó társadalomtudományi kutatások tervezésére és összehangolására a 70-es évek második felében a kormány Tudománypolitikai Bizottsága létrehozta a Magyar Tudományos Akadémia hathatós közreműködésével a *Társadalomtudományi Koordinációs Bizottságot* (a továbbiakban: TKB). Ez a bizottság vette kézbe – együttműködésben a könyvtárak szakfelügyeletét ellátó Művelődési Minisztériummal – a TID fejlesztésének, korszerűsítésének kérését. Ehhez a fejlesztő és korszerűsítő munkához létrehozta munkaszervezetét, a *Társadalomtudományi Információs Munkacso-*

portot (a továbbiakban: TIM). A TIM a TKB és a Művelődési Minisztérium tanácsadó munkaszerve. Az idők során kialakult, hogy közvetlen felügyeletét és finanszírozását a TKB látja el (gyakorlatilag mind a mai napig). A TKB elnöke a TIM-ben való részvételre felkérte a nagy ágazati szakkönyvtárak vezetőit. A TIM létszáma 15–20 fő. Ez az a testületi létszám, amely még rugalmasan tud dolgozni, és azáltal, hogy a TID bázisintézmények vezetői is tagjai közé tartoznak, biztosítja a mindenféle szervező munkához nélkülözhetetlen intézményi háttérrel. Mondhatnám úgy is, hogy *a TIM-ben kombinálni igyekeztünk a szakismeretet az érdekképviselettel*. Úgy tűnik, ha akár az egyik, akár a másik hiányzik a hálózati irányító–szervező munkából, nem lehet ütőképesen dolgozni. Nem kevés kísérlet és bukdacsolás időszaka következett, amely tulajdonképpen még a mai napig is tart, jóllehet már derengenek bizonyos eredmények is.

A TIM kezdettől fogva törekedett az informális kapcsolatok tartására is; lehetőleg minél kevesebbet ülésezni, de bőven helyet adni a vitának. Ez a munkamódszer nem bizonyult eredménytelennek. A TIM diszciplináris elemzéseket készített az egyes ágazatok (szociológia, közgazdaságtudomány, irodalomtudomány stb.) TID-helyzetéről, és ezeket vitára bocsátotta meghívottak részvételével, illetve az illetékes akadémiai bizottság elé terjesztette állásfoglalás végett. Az elgondolás az volt – és ennek egy része ma is érvényes még –, hogy *ne egyetlen központból folyjék a TID koordinálása*, hanem valamennyi főbb diszciplinának legyen meg a maga TID hálózati bázisintézménye. Így például az állam- és jogtudomány területén az *Országgyűlési Könyvtár* látszott legalkalmasabbnak, a szociológiában a *Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár*, a pedagógiában az *Országos Pedagógiai Könyvtár* és így tovább. A bázisintézmények kijelölésének fő szempontja a *gyűjtemény jelentősége* és a *szolgáltatások minősége*, illetve lehetősége volt. Az ágazati TID-bázisintézmények kvázi-összefogását a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára látja el, részben mint interdiszciplináris intézmény, részben mint a kutatóintézeti, ágazati szakkönyvtárakkal (történettudományi, szociológiai, közgazdaságtudományi stb. intézetek könyvtárai) együtt jelentős szakirodalmi és szolgáltató bázis. E feladat elvállalása irányába hatott és hat az is, hogy az Akadémia Könyvtára két nemzetközi társadalomtudományi programban is képviseli a Magyar Tudományos Akadémiát, illetve Magyarországot. Ez a két program: a *MISZON (Meždunarodnaâ informacionnaâ sistema po obšestvennym naukam)*, a szocialista országok tudományos akadémiáinak nemzetközi társadalomtudományi információs rendszere) és az *ECSSID (European Cooperation in Social Science Information and Documentation)*, Kelet–Nyugat társadalomtudományi együttműködési program). A fejlesztés és korszerűsítés súlyát a magyarországi TID-ben a szakágazati bázisintézmények

viselik, a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának feladata e törekvések szervezeti–anyagi támogatása.

Az ágazati TID-elemzések és a TIM feltételezése az volt, hogy az információs bázisintézményeket a diszciplinárisan illetékes akadémiai kutatóintézet vagy bizottság orientálja tudománypolitikai szempontból. Ez az elgondolás célszerűnek látszott, mert összekapcsolja a kutatást a TID-dal, de gyakorlatilag nem vált be. Úgy is mondhatnám, hogy az ágazati tudománypolitikai orientálásra elgondolt testületek, illetve intézetek nem voltak kellően motiváltak e feladat ellátására. De az is világossá vált, hogy a TID hálózati munkát nem lehet létrehozni a legszebb, legmeggyőzőbb koncepciókkal sem. Így jutott el a TIM arra a megfontolásra, hogy olyan *érdekeltségi–szervező* erőt kell találni, amely köré a TID-együttműködés reálisan szervezhető, és konkrét tartalmat kap. Ilyen reális tartalomnak mutatkozott a korszerű információs technológia bevezetése a TID-be, a *számítógépes információfeldolgozásra alapozott együttműködés*.

6. Számítógépes TID

A hazai gazdasági körülmények és a műszaki fejlettség színvonal miatt meglehetősen kézenfekvőnek látszik, hogy a szakirodalmi számítógépes feldolgozás, a gépi adatbázisok együttműködésben jöjjenek létre. A viszonylag késve megindult számítógépes feldolgozás általában szakemberhiánnyal is járt. Ily módon pozitívan fogadták az érdekeltek a TIM-nek azt a kezdeményezését, hogy több kísérlet, tervezet, koncepció után a *TID-et és hálózatba szerveződését a számítógépes szakirodalmi feldolgozásra kell alapozni*. Ehhez – tekintettel az anyagi és műszaki eszközök, valamint tapasztalatok szétszórta és egyenlőtlen voltára – egy olyan kerek koncepcióba kellett foglalni a teendőket, amely figyelembe veszi a tudományos és gazdasági élet reális szükségleteit. Ezzel a TIM el kívánta kerülni – amennyire csak lehetséges – az ötlepszerű fejlesztési tendenciák kialakulását. Ennek érdekében – felhasználva a különböző könyvtárakban már meglévő tapasztalatokat (pl. Országgyűlési Könyvtár, Központi Statisztikai Hivatal Könyvtára), és elemezve a reális igényeket a számítógépes információ iránt, mind pedig az erre való adottságokat – *keret-tervezetet* készített a TID fejlesztésére a Társadalomtudományi Koordinációs Bizottság részére. Ez a tudománypolitikai irányító testület többszöri vita után *elfogadta a TIM keret-tervét*, annak *anyagi konzekvenciáival* egyetemben. Nyilvánvaló volt ugyanis, hogy bármilyen számítógépes koncepció pénzügyi fedezet nélkül illuzórikus célkitűzés. A kormány Tudománypolitikai Bizottsága egy, a magyar körülményekhez képest a kitűzött feladatok végrehajtására nem jelentéktelen összeget bocsátott a TIM rendelkezésére, amelynek gesztoraként a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtá-

rát bízta meg. Az elfogadott koncepció előirányozta, hogy a számítógépes TID-et néhány *preferált* területen kell elkezdni. Ezeket a területeket tudományos–gazdasági megfontolások és az eddig végzett TID-munka alapján jelölte ki a TIM. Ezek a területek: közgazdaságtudomány (ide értve a statisztikát), szociológia, jog- és közigazgatástudomány, valamint egy későbbi időpontban a pedagógia (itt jegyzem meg, hogy a tudománypolitika és kutatásszervezés tekintetében a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában folynak számítógépes tudománymérési kutatások). A rendelkezésre bocsátott összegnek közel a felét adatrögzítő gépek beszerzésére fordította a TIM az említett három terület bázis-könyvtárai részére. A fennmaradó részből olyan szakmai–szellemi munkákat finanszíroz, amelyek a számítógépes TID-hez, elsősorban annak inputjához szükségesek. Így többek között ágazati–hálózati rendszertervek elkészítése, dokumentum-elemzések, nyelvi nehézségek áthidalása és hasonlók. Ez a folyamat napjainkban is tart.

Bebizonyosodott, hogy *amint az intézményi–diszciplináris érdekelttség kézzelfoghatóvá vált, megnövekedett a hálózati kooperációs munka iránti érdeklődés. Deklarációk és nógatók helyett az intézmények anyagi és ehhez kapcsolódó szakmai támogatást kaptak, és e kettő együtt kedvezően hatott*. A magyarországi számítógépes TID a legtöbb területen még csak kezdeti lépéseinél tart, de megindult egy olyan úton, amely járhatónak bizonyul. Ez nem jelenti azt, hogy a TID hálózati munka elől elhárult már minden nehézség, vannak és lesznek is vitatott, olykor presztizs jellegű kérdések, de a lényegben megvan az egyetértés és a cselekvési készség. Egy-két területen már erősebben körvonalazódik az ágazati hálózati munka, mint például az állam- és jogtudomány vagy a gazdaságpolitika és statisztika területén. Nem jelentéktelen előkészületi jellegű előrehaladás történt a szociológia területén. Kezdeti lépések vannak a pedagógiában. Egyéb területekről pedig jelentkeznek az igények a tudomány oldaláról (pl. történettudomány).

Várható, hogy a magyarországi számítógépes TID hálózatba szerveződve folytatja megkezdett útját, és számítógépes szolgáltatásai – *kombinálva* a vonatkozó nemzetközi szolgáltatásokkal – mind többet tudnak majd nyújtani a kutatásnak és gyakorlatnak.

RÓZSA Gy.: A társadalomtudományi információ és dokumentáció hálózati munkájának problémái és perspektívái Magyarországon

A cikk a magyarországi társadalomtudományi tájékoztatás és dokumentáció hálózatba szervezésének előzményeit, majd a 70-es évek első felében érvényesülő, a

hálózati együttműködés ellen szóló okokat tárgyalja. A 70-es évek második felében létrehozott Társadalomtudományi Információs Munkacsoport az együttműködést már az érdekeltég elve alapján szorgalmazza; kezdeményezését, amely szerint a társadalomtudományi tájékoztatás és dokumentáció hálózatba szervezését a számítógépes szakirodalmi feldolgozásra kell alapozni, az érdekelt intézmények pozitívan fogadták.

* * *

RÓZSA, Gy.: Problems and perspectives of networking in social science information and documentation in Hungary

After a brief description of the historical background of networking activities in social science information and documentation in Hungary, the hurdles of network cooperation prevailing in the early 70s are discussed. The Working Group for Social Science Information set up in the late 70s encourages cooperation on the basis of common interest; its initiative, proposing networking in a computer-assisted environment, has been welcome by the institutions concerned.

* * *

РОЖА, Дь.: Проблемы и перспективы работы информационной сети по общественным наукам в ВНР

В статье рассматриваются события, предшествующие созданию информационной сети по общественным наукам в Венгрии, а затем – обстоятельства, возникшие в первой половине 70-х годов и препятствующие сотрудничеству в сети. Созданная во второй половине 70-х годов рабочая группа информации по общественным наукам развивает сотрудничество уже только исходя из принципов заинтересованности; её инициатива по организации сети информации по общественным наукам на базе ЭВМ была принята заинтересованными организациями положительно.

* * *

RÓZSA, Gy.: Probleme und Perspektiven des Institutionsnetzes der gesellschaftswissenschaftlichen Information und Dokumentation in Ungarn

In der Studie sind die Vorgeschichte der Organisation der gesellschaftswissenschaftlichen Information und Dokumentation in Ungarn und die gegen die in der ersten Hälfte der Siebzigerjahre zur Geltung kommende Kooperation des Netzes der einschlägigen Institutionen sprechenden Argumente behandelt. Das in der zweiten Hälfte der Siebzigerjahre ins Leben gerufene Gesellschaftswissenschaftliche Informationsarbeitsteam ist bestrebt, diese Kooperation auf der Grundlage des Interessenprinzips zu fördern, wonach die Organisation eines gesellschaftswissenschaftlichen Informations- und Dokumentationsnetzes auf die rechnergestützte Bearbeitung des Fachschrifttums gegründet werden soll. Diese Initiative wurde von den Institutionen positiv bewertet.

* * *

FORDÍTANI

idegen nyelvből nem tud mindenki!

Az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár
fordítási osztálya
vállalja a külföldi szakirodalom szakszerű fordítását

Fordító irodák:

BUDAPEST	VIII., Reviczky u. 6. 1428 Pf. 12. Telefon: 345-497
DEBRECEN	Kossuth Lajos Tudomány Egyetem Központi Könyvtár, 4010 Pf. 39. Telefon: 16-666
VESZPRÉM	Veszprémi Vegyipari Egyetem Központi Könyvtár, 8201 Pf. 28. Telefon: 12-550
MISKOLC	Nehézipari Műszaki Egyetem Központi Könyvtár, 3515 Pf. 13. Telefon: 13-691
SOPRON	Erdészeti és Faipari Egyetem Központi Könyvtár, 9401 Pf. 132. Telefon: 11-100

Fordítási igényével keresse meg
a legközelebbi fordító irodánkat,
ahol a legkiválóbb szakfordítók
állnak rendelkezésére